

7. Hoe geloof ik? | b. de betekenis die je hebt voor de gemeente

kernwoord: **gemeente-opbouw**

Jij bent de kerk (van de toekomst)!

bijbelgedeelte: **Handelingen 2: 41-47**

Bijlagen

Bijlage bij introductie 'Kerkelijk nieuws' (2.1)

Oude dorpskerk omgebouwd tot appartementencomplex

Kerken hebben geen aantrekkingskracht op niet-gelovigen

Jongeren bepalen zelf of en naar welke kerk ze zondags gaan

Onenigheid in gemeente leidt tot kerkscheuring

Kerk heeft een tekort aan geestelijke leiders

Mensen hebben het te druk om taak in gemeente op zich te nemen

Klokken van de kerk mogen niet meer geluid worden

Kerkgangers vallen in hun buurt niet op door ander leefstijl

Gemeenteleden zien elkaar alleen maar op zondag

Christenen bepalen zelf wat ze wel of niet geloven

Kies drie (nieuws)berichten uit die je het meest raken als je denkt aan de toekomst van de kerk:

Het gemeente-experiment

Anita, Dirk, Arjan en Marijke verbraken voor een half jaar het contact met hun gemeente

Een discussie over gemeente-zijn tijdens de jeugdvereniging leidt tot een bijzonder experiment. De vraag naar het belang om lid te zijn van een kerkelijke gemeente, blijkt niet zo makkelijk in theorieën en in woorden te vangen. De jongeren weten uit de verhalen van hun predikant op catechisatie en uit de verhalen van hun ouders wel dat geloven zonder een plaatselijke gemeente eigenlijk niet kan. Maar als ze eerlijk zijn, is hun gemeente nu ook niet zo opbouwend voor hun geloof. Ze denken dat ze ook wel zonder kunnen. Daarom besluiten vier jongeren de proef op de som te nemen.

Ze kenden elkaar al een lange tijd: Anita, Dirk, Arjan en Marijke. De afgelopen jaren hadden ze samen met anderen van hun leeftijd een heel traject gelopen: zondagsschool, kinderclub, catechisatie, tienerclub en nu de jeugdvereniging. Ze waren onderling nu niet direct de meest hechte vrienden. Maar op deze avond waren ze met z'n vieren in hetzelfde gespreksgroepje terecht gekomen.

Het ging die avond op de JV over gemeente-zijn. Vooraf hadden ze er niet zoveel zin in gehad. Het zei hen niet zoveel. Ze hadden meer behoefte aan een wat praktisch thema en wat ontspannends. Het was per slot van rekening de laatste avond van het seizoen. En ze hadden gelijk gekregen. De inleiding van Joop was nogal theologisch en saai geweest. Aan de hand van Handelingen 2:41-47 had hij de ideale gemeente geschetst. Het duizelde hen allemaal nog een beetje: een lerende gemeente, een dienende gemeente, een vierende gemeente et cetera. Het kon niet op.

Proef op de som

En nu zaten ze met z'n vieren elkaar aan te kijken met de gespreksvragen die Joop had uitgereikt over hun gemeente. Of de verschillende aspecten van gemeente-zijn wel voldoende aan bod kwamen in de gemeente, was de vraag. Arjan was begonnen: 'Ik heb eigenlijk niets aan de gemeente voor mijn geloofsleven. Ik kan net zo goed geloven zonder de gemeente.' De anderen sputterden eerst nog wat tegen. Maar dat werd snel minder toen ze steeds eerlijker werden naar elkaar. De werkelijke toegevoegde waarde van hun gemeente werd steeds minder duidelijk.

Anita kwam met het idee: 'Laten we de proef op de som nemen', had ze half

fluisterend gezegd. 'We kappen er gewoon een half jaar mee. Geen contact meer met de gemeente, ook niet meer naar de JV aan het begin van het nieuwe seizoen en ook geen contact meer met elkaar. Na een half jaar gaan we dan de ervaringen uitwisselen.' Laten we de EO vragen voor *reli-reality tv* hadden ze gekcherend gezegd. Ze zeiden verder niets tegen de andere leden van de JV en de leiding. Ze zouden het vanzelf merken. Ze trokken de agenda's en spraken af ergens in de herfstvakantie, een half jaar later.

Een half jaar later

Arjan was de eerste die arriveerde bij het restaurant waar ze hadden afgesproken. Hij was iets te vroeg. Hij ging aan een tafeltje bij het raam zitten, in afwachting of de anderen er al aan kwamen. Hij had erg uit gekeken naar deze ontmoeting. Op één of andere manier had hij de anderen gemist. En niet alleen de anderen, maar ook de rest van de gemeente. Maar hij had zich voorgenomen dat niet te zeggen. Arjan had geprobeerd zijn geloofsleven vorm te geven door zelf te lezen, door op zondagochtend naar ds. Arie van der Veer te kijken op tv en af en toe een preek te downloaden van internet. Maar als hij eerlijk was, moest hij erkennen dat de klad er wat in was gekomen. De eerste maanden had hij een heel rooster gemaakt wat hij allemaal wilde lezen en welke preken hij zou gaan downloaden. Maar na een week of drie was het minder geworden. Sinds de zomer keek hij voor de vorm alleen 's zondags nog naar ds. Van der Veer, als hij tenminste op tijd wakker was.

Ondertussen was Anita binnen komen lopen. Uitbundig had Anita haar belevenissen verteld. Ze was bezig geweest met het

opzetten van een evangelisatieblaadje in haar buurt. Een levend geloofsleven betekent getuige zijn in je directe omgeving. 'Met wie dan?', had Arjan gevraagd. Nou gewoon alleen. Ze had een krantje gemaakt met kleurplaten voor de kinderen. En voor volwassenen elke keer een korte overdenking uit de Bijbel waarin ze getuigde van haar geloof. Als mensen vragen hadden, konden ze mailen of bellen. Vol bewondering had Arjan geluisterd. Hij had het blijkbaar verkeerd aangepakt. Hij nam zich voor oppervlakkig wat te vertellen over zijn ervaringen.

Kleurplaten

Arjan vroeg met hoeveel kinderen en volwassenen Anita contact had gehad. Anita zweeg even. Daarna vertelde ze eerlijk dat het in het begin wel was aangeslagen en dat de kinderen de eerste keer de kleurplaten bij haar door de bus hadden gedaan. Ze had drie kinderen een prijsje gegeven, die ze zelf had gekocht. Maar van alleen een studiebeurs en een schamel loontje van de bakker waar ze op zaterdag werkt, kon dat niet meer zijn dan een kleinigheidje. Na het tweede krantje was het aantal kleurplaten al met meer dan de helft afgenomen en na vier keer was er niets meer gekomen. 'O', had Arjan gezegd, 'maar met hoeveel volwassenen heb je contact gehad?' Met drie. Een echtpaar dat onderling behoorlijke problemen had, waar Marijke zelf niet mee uit de voeten kon. En een alleenstaande man twee straten achter haar van wie ze zich ernstig had afgevraagd of zijn belangstelling naar het geloof uitging of naar haar. Ze had hem nooit een reactie gegeven. Na vier krantjes was ze gestopt.

'Niet best!'

Inmiddels was Dirk binnen komen stormen. Hij was de tijd vergeten. 'Nou, hoe is het gegaan', vroeg hij aan Anita en Arjan. Hij had een goede tijd gehad. Veel andere mensen ontmoet en toch ook wel gegroeid in zijn geloofsleven. Hij was alle sing-ins en praiseavonden afgelopen. Ook bij alle jeugdkerken in de buurt was hij geweest.

Dat waren goede alternatieven voor het gemeenteleven, was zijn stelling geweest. 'En hoe is het bij jullie gegaan?', vroeg hij belangstellend. Anita en Arjan keken elkaar aan en zeiden tegelijk: 'Niet best!' Arjan vertelde dan zijn plan om zelf een aanbod van preken samen te stellen via boeken, tv en internet, was gestrand. Anita deed verslag van haar mislukte missionaire activiteiten vanuit haar kamer. Na hun beide openhartige verslagen besloot Dirk ook eerlijk zijn belevenissen te delen. Na vier weekenden was de lol er vanaf en was hij steeds minder gegaan. De muziek was wel goed en de toespraken ook wel. Maar het leek wel of het niet echt landde in zijn leven. Ze zwegen even, totdat Arjan zei: 'Marijke is er nog steeds niet.'

Genieten van de gemeente

Anita had haar mobiele nummer en belde Marijke. Aan haar reactie merkten Dirk en Arjan dat het niet goed was. 'Ze is er helemaal mee gekapt', zei Anita. 'Al heel snel na onze afspraak van een half jaar geleden.' Anita vertelde verder. Het had blijkbaar nooit zo diep gezeten bij Marijke. Het leek wel of ze direct droog was komen te staan. Haar geloof had geen voeding meer ontvangen en was heel snel afgestorven. Ze had ook geen zin om te komen. Alle drie kregen ze hetzelfde idee: dan moeten we naar haar toe. Bij Marijke aangekomen, deelden ze hun ervaringen. Het werd een diepgaand gesprek. Aan het einde van de avond las Arjan een stukje uit de Bijbel: Handelingen 2, vers 41-47 en bad Anita. Marijke barste in tranen uit en zei snikkend dat ze nu eindelijk beseftte wat het betekent om onderdeel te zijn van een gemeenschap. Ze beloofden elkaar plechtig om elkaar en de rest van de gemeente niet meer uit het oog te verliezen, hun plaats volop in te nemen in de gemeente en te genieten van de gemeente als het lichaam van Christus met Hem zelf als Hoofd.

Bron: HGJB-Jongerenblad Cruciaal, jaargang 2006/2007, nummer 5

Bijlage bij bijbelstudie 'De kerk mét toekomst' (3.2)

<p>VANUIT HANDELINGEN 2:41-47</p> <p>Welke positieve eigenschappen heeft deze gemeente?</p>	<p>Wat vraagt dit van de gemeenteleden zelf?</p>
<p>1.</p> <p>2.</p> <p>3.</p>	<p>1.</p> <p>2.</p> <p>3.</p>

<p>DENKEND AAN DE KERK IN NEDERLAND</p> <p>Welke positieve eigenschappen moet de kerk voor/in de toekomst hebben?</p>	<p>Wat vraagt dit van de gemeenteleden zelf?</p>
<p>1.</p> <p>2.</p> <p>3.</p> 	<p>1.</p> <p>2.</p> <p>3.</p>

1. Enthousiast organiseer je een gemeenteweekend. De voorbereidingsclub heeft er veel werk in gestoken, maar de aanmelding valt tegen. Wat doe je?

- a. Nuchter constateer je dat nog niet alle gemeenteleden er zin in hebben en besluit gewoon door te gaan met de organisatie.
- b. Je had andere verwachtingen, maar met een club van vijftig mensen kan het alsnog een goed weekend worden.
- c. Je denkt: 'Jammer dat er zo weinig animo is. We moeten toch de kerkenraad eens voorleggen of en hoe we een gemeenteweekend moeten organiseren.'
- d. Je blaast het weekend af en zet een boze brief in het kerkblad.

2. Je hebt met een aantal jongeren een voorstel voor een nieuwe activiteit bij de kerkenraad ingediend. Dit voorstel wordt niet overgenomen. Wat doe je dan?

- a. Gepikeerd schrijf je een brief met tussen de regels door de boodschap: 'Jullie willen ook nooit naar jongeren luisteren!'
- b. Je denkt: 'Dan ga ik ook niet naar de gemeenteavond van volgende week.'
- c. Je belt een bekende ouderling op en vraagt of je langs kunt komen.
- d. Je vraagt aan de kerkenraad of jullie een keer langs mogen komen om samen over het voorstel te praten.

3. Op de jeugdvereniging wordt heftig gediscussieerd over muziek, met name over de vraag: 'Mag je als christen naar seculiere muziek luisteren? Je denkt...

- a. 'Ze doen ook altijd zo ingewikkeld. Je moet gewoon doen wat je zelf het beste vindt!'
- b. 'Wat is het toch lastig om een goed standpunt in te nemen.'
- c. 'Dat is nou typisch weer iets voor christenen, die kunnen het nooit met elkaar eens worden.'
- d. 'Christenen hoeven het niet per se op alle punten met elkaar eens te zijn, maar ik vind het wel belangrijk om naar de mening van anderen te luisteren.'

4. Je wordt gebeld door de jeugdouderling met de vraag voorzitter te worden van de jeugdvereniging. Je vindt jezelf totaal niet geschikt voor deze taak, dus...

- a. Zeg je onmiddellijk dat ze op zoek moeten gaan naar een betere kandidaat.
- b. Denk je: 'Wie ben ik om te zeggen dat ik niet geschikt ben, dus we laten we het gewoon proberen.'
- c. Vraag je of de jeugdouderling een keer op bezoek wil komen en bespreek je met hem de twijfels.
- d. Krijg je acuut de slappe lach...

5. Er wordt een stemming gehouden over het tijdstip van de kerkdienst. De uitslag van deze stemming is dat de ochtenddienst op het gebruikelijke tijdstip van 9.00 uur wordt gehouden. Jij had voor 10.00 uur gekozen. Wat doe je?

- a. Uit protest blijf je de eerstvolgende dienst thuis.
- b. Je maakt geen stampeij, maar denkt wel: 'Typisch weer iets voor onze gemeente!'
- c. Je denkt: 'Jammer, over een paar jaar proberen we het nog een keer.'
- d. Je denkt: 'De meerderheid beslist, dus kerken we 's ochtends vroeg om 9.00 uur.'

6. Je raakt na afloop van een kerkdienst in gesprek met een gemeentelid over de preek. De bewuste persoon vraagt zich af of de dominee niet te makkelijk doet over de vraag: 'Ben ik een kind van God?' Wat zeg je tegen hem of haar?

- a. 'Misschien kunt u beter naar een andersoortige gemeente gaan, als u behoefte heeft aan dat soort preken.'
- b. 'Ik begrijp echt niet wat u bedoelt met die opmerking.'
- c. 'Misschien is het een idee om de dominee eens op te bellen!'
- d. 'Ik begrijp dat u met die vraag zit: wat zegt de Bijbel daarover?'

7. Je zit met een stel vrienden op een terrasje in de stad, komt plotseling Karel (hét buitenbeentje van de jeugdvereniging) eraan. Ongevraagd gaat hij aan jullie tafel zitten. Wat doe je?

- a. Je zegt: 'Karel, wat leuk dat je voor ons betaalt!'
- b. Je doet net alsof Karel er niet is en praat gewoon door met je vrienden.
- c. Je zegt: 'Karel, vind je het goed dat ik morgenavond bij jou kom, nu heb ik met mijn vrienden afgesproken?'
- d. Je accepteert het, want hij is toch een schaapje van de kudde...

8. Samen met een stel oudere gemeenteleden ben je bezig met het verven van de kerk. Op een gegeven moment levert één van hen kritiek op je werk. Wat doe je?

- a. Je zegt niks, maar denkt: 'Daar heb je weer zo'n betweter!'
- b. Je antwoordt hem: 'Heeft u uw eigen werk wel eens bekeken?'
- c. Je vraagt hem wat hij met zijn opmerking bedoelt, maar gaat daarna gewoon door met je werk.
- d. Je luistert naar zijn opmerking en vraagt hoe het dan wél moet.

9. De dominee belt je op of hij met jou van gedachten kan wisselen over de preekbespreking van komende zondag.

- a. Je zegt: 'U kunt beter iemand anders zoeken; ik heb niet zoveel zinnigs te vertellen.'
- b. Je vraagt wat precies de bedoeling is en spreekt met hem een tijd af.'
- c. Je zegt: 'Daar moet ik even over nadenken. Ik bel u morgen wel terug.'
- d. Ook al zie je er vreselijk tegenop, je fietst toch naar de pastorie.

10. Je komt thuis van de kerkdienst. Zowel je ouders als oma vonden het een prachtige dienst: 'Die oude dominee Zwaluw kan het altijd zo helder zeggen.' Zelf ben je minder aangesproken door zijn preek. Wat doe je?

- a. Je luistert goed naar wat je ouders en oma zeggen, maar doet niet actief mee aan de nabespreking.

b. Je laat duidelijk merken dat je niet zoveel aan de preek beleefd hebt en dat oude dominees jongeren absoluut niet kunnen aanspreken.

c. Je doet mee aan het gesprek en legt duidelijk uit waarom je de preek niet zo aansprekend vond.

d. Je zegt in een paar zinnen waarom de preek niet deugde en duikt daarna in de Donald Duck.

11. Hoewel niet bepaald je gewoonte, besluit je toch eens in te gaan op de uitnodiging voor een gemeenteavond. Net op tijd bij 'De Ark' aangekomen, constateer je dat er geen brommers staan, wel damesfietsen met kinderzitjes. Wat doe je?

- a. Je denkt: 'Ik ben vast de enige jongere; mij niet gezien!' en fietst snel weer naar huis.
- b. Je twijfelt even, maar gaat toch naar binnen en constateert dat je de enige jongere bent. Je stelt je verdekt op met koffie.
- c. Je gaat naar binnen en constateert dat je de enige jongere bent. Je maakt een praatje met een zestiger die altijd dezelfde grapjes maakt, maar die verder niet onaardig is.

12. Je besluit met een groepje jongeren één keer in de maand een aantal ouderen op te zoeken. Na een half jaar neemt de motivatie duidelijk af. Wat doe je?

- a. Je denkt: 'We kunnen beter stoppen, want het moet toch altijd van één kant komen.'
- b. Je roept de groep bij elkaar om over het motivatieprobleem te praten.
- c. Je laat het erbij: 'Volgend jaar gaat het waarschijnlijk wel weer beter.'

SCORE: bereken je uitslag

Vraag	Antwoord a	Antwoord b	Antwoord c	Antwoord d
Vraag 1	+1	+1	+3	-4
Vraag 2	-4	-3	+1	+2
Vraag 3	-2	1	-3	+2
Vraag 4	-1	+1	+3	-4
Vraag 5	-3	-1	1	3
Vraag 6	-4	-2	0	+2
Vraag 7	-3	-4	+1	+3
Vraag 8	-1	-4	0	+3
Vraag 9	-4	+2	+1	+2
Vraag 10	+1	-4	+2	-2
Vraag 11	-4	2	4	
Vraag 12	-4	+2	-2	